

תקנה 112

גלות וכו'
[תיקון: 1946, 1947]

- (1) 112. כוחו של הנציב העליון יהיה יפה ליתן צו בחתימת-ידו (הקרוי להלן בתקנות האלה "צו-גלות") בדבר הגליית אדם כלשהוא מפלשתינה (א"י). אדם, שבגיננו ניתן צו-גלות, יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י), כל זמן שיישאר הצו בתקפו.
- (2) כוחו של הנציב העליון יהיה יפה ליתן צו בחתימת ידו (הקרוי להלן בתקנות האלה "צו-הוצאה") הדורש אדם כלשהוא הנמצא מחוץ לפלשתינה (א"י) כי יישאר מחוץ לפלשתינה (א"י) כל זמן שישאר הצו בתקפו.
- (3) צו-גלות או צו-הוצאה יכולים להינתן מתוך כפיפות לאותם דברים ותנאים, שיהיה הנציב העליון עשוי לראותם ראויים.
- (4) כל אדם, שבגיננו ניתנו צו-גלות או צו-הוצאה, והם עומדים בתקפם, רשאים כל חבר לחילות הוד רוממותו או כל שוטר לאסרו ללא פקודת מאסר.
- (5) אדם, שבגיננו ניתן צו-גלות, יהיה צפוי – כל זמן שהוא מחכה להגלייה ובמשך ההגלייה – להיות נתון במשמר באותו אופן, שיהיה הנציב העליון עשוי להורותו בצו-הגלות או בדרך אחרת, וכל משמר בהיתר.
- (6) רב-חובלה של ספינה או מובילו של אווירון העומדים לבקר בכל חוף או מקום שמחוץ לפלשתינה (א"י) יקבלו – אם יורה אותם כך הנציב העליון – בספינה או באווירון אדם, שבגיננו ניתן צו-הגלות ויאפשרו לו מעבר לאותם חוף או מקום, ומקום נסיעה נאותים במשך המעבר.
- (7) כדי להסיר ספק מצהירים בזה כי צו לפי התקנה הזאת יכול להינתן באופן שיתייחס לאדם אחר או לשני בני-אדם או יותר, וכי לא יהיה צורך לציין בצו לפי התקנה הזאת את שמו של האדם, או את שמותיהם של בני-אדם, שאליהם מתיחס הצו.
- (8) ועד מייעץ כלשהוא שנתמנה לפי קביעותיה של תקנת-משנה (4) מהתקנה 111 של התקנות העיקריות רשאי – אם נתבקש לעשות כך בידי אדם כלשהוא שבגיננו ניתן צו גירוש לפי התקנה הזאת – לעיין בכל צו גירוש כזה, ולהגיש המלצות לממשלה בגין כל צו-גירוש כזה.